

**Beroep ingesteld op 23 februari 2007 — BYK-Chemie/
BHIM — (Substance for Success)**

(Zaak T-58/07)

(2007/C 95/96)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Duitsland) (vertegenwoordigers: J. Kroher en A. Hettenkofer, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau van 9 januari 2007 (zaak R0816/2006-4) te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Substance for Success” voor waren en diensten van de klassen 1 en 40-42 (aanvraag nr. 3 660 552)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, daar het aangevraagde merk noch het vereiste onderscheidend vermogen mist, noch moet worden vrijgehouden

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 20 februari 2007 — Polimeri Europa/
Commissie**

(Zaak T-59/07)

(2007/C 95/97)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Italië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa en F. M. Moretti, avvocati)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking geheel of ten dele nietig te verklaren, met de hieraan te verbinden gevolgen voor het bedrag van de boete;

— subsidiair, de boete in te trekken of te verminderen;

— de Commissie hoe dan ook te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van 29 november 2006, C(2006) def. in zaak COMP/F/38.638 — butadieenrubber en butadieen-styreenrubber dat wordt vervaardigd door emulsiepolymerisatie — (hierna: „beschikking”), heeft de Commissie verklaard dat de vennootschap POLIMERI EUROPA, samen met andere ondernemingen, inbreuk heeft gemaakt op artikel 81 EG en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, wegens het vaststellen van prijsdoelstellingen voor de producten BR/ESBR, het verdelen van de klanten door overeenkomsten van non-agressie en het uitwisselen van gevoelige commerciële informatie.

Ter staving van haar beroep tegen de litigieuze beschikking laakt POLIMERI EUROPA in de eerste plaats ernstig misbruik van procedure en schending van haar rechten van de verdediging. Inzonderheid voert verzoekster aan dat de Commissie i) het „clementieprogramma” niet passend heeft toegepast; ii) op onge-rechtvaardigde en onbegrijpelijke wijze een tweede mededeling van punten van bezwaar heeft vastgesteld, overigens met miskennis van de opzet daarvan; iii) POLIMERI EUROPA — voor het eerst in de beschikking — bij uitsluiting voor de feiten aansprakelijk heeft gesteld voor een periode waarin niet zij, maar de vennootschap Syndial SpA het bedrijf beheerde; iv) in de beschikking een nieuwe berekening van de omvang van de markt heeft gemaakt die verschilt van die welke daarvoor werd gehanteerd.

Verzoekster betoogt voorts dat de beschikking inhoudelijk gebrekkig is wegens i) gebrekkig onderzoek en ontoereikende en contradictoire motivering omtrent de definitie van de betrokken markt, omdat de Commissie de sectoren BR/ESBR samen heeft beoordeeld — overigens zonder rekening te houden met natuur-rubber — en de markt onjuist heeft gekwantificeerd; ii) onte-rechte toerekening van de aansprakelijkheid aan POLIMERI EUROPA over een periode waarin niet zij, maar een andere vennootschap de betrokken producten beheerde; iii) gebrekkig onderzoek en ontoereikende en contradictoire motivering bij de beoordeling van de feiten; iv) gebrekkig onderzoek en ontoerei-kende en contradictoire motivering inzake het bewijs van een beweerdelijk ongeoorloofde gedraging op de BR-markt.

Ten slotte verklaart verzoekster dat de haar opgelegde boete onrechtmatig is wegens: i) schending van de verplichting tot beoordeling van het werkelijke effect van de inbreuk; ii) ontoe-reikende motivering en schending van het beginsel van gelijke behandeling en het evenredigheidsbeginsel bij de toepassing van de vermeerdering wegens afschrikking; iii) onjuiste berekening van de periode van de duur van de inbreuk tegen de achtergrond van de beschikbare bewijselementen; iv) onjuiste motive-ring en schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het even-redigheidsbeginsel met betrekking tot de toepassing van het begrip recidive; v) niet-inaanmerkingneming van de verzachtende omstandigheid dat de vermeende prijsafspraken en onder-ling afgestemde feitelijke gedragingen niet zijn uitgevoerd.